

Romantická krajina Jičínska, se svým mimořádně přitažlivým masivem Prachovských skal, odedávna lákala turisty a ostatní milovníky sportu i přírodních krás. Díky členitosti tohoto kraje, nachází v něm každý z nich ideální podmínky pro jakoukoliv sportovní činnost.

Na rozhraní 19. a 20. století, s nástupem prvních motorových vozidel, přichází do této krajiny nový činitel, který bychom mohli nazvat – mototurista. Český ráj se stává nejvděčnějším cílem mnoha mototuristických zájezdů od raných počátků tohoto sportu až do dnešních dnů.

Díky výhodnému položení, zejména s ohledem na blízké výrobní středisko motorových vozidel fy Laurin a Klement v Mladé Boleslavi, prochází Jičínskem již v prvních letech mototuristického sportu několik tras cestovních soutěží a závodů.

Nejstarší závod se datuje z roku 1902, kdy probíhá Jičínem „První distanční závod motocyklet v Čechách“ (trasa měřila 195 km). Bylo to v době, kdy motoristé nebyli ještě organizováni ve svých zájmových spolcích a klubech.

Od roku 1949 se stává Jičín rok co rok dějištěm rychlostních motocyklových závodů, které nejprve byly vnitrostátní motoristickou záležitostí, ovšem od roku 1956 získávají charakter závodů mezinárodních.

Jičínsko se stalo dějištěm mezinárodního motoristického zápolení.

Jičínsko ale dalo také motoristickému sportu mnohé naše přední jezdce, kteří mají k tomuto kraji bezprostřední vztah buď jako rodáci, jiní pak proto, že na tratích jičínského okruhu nacházeli své první závodnické zkušenosti.

Takto je závodní okruh, ale vlastně i vývoj závodů popsán již v roce 1962.

Autoklub Jičín

Novodobá historie motocyklového sportu se začala psát již rok po skončení 2. světové války. Psal se rok 1946, když se pánové Ing. Karel Kubíček, Josef Solnař, Karel Žalud, Jan Malý, František Antoš, Václav Žalský, MUDr. Jan Moran, Karel Veselý, Stanislav Vacarda, Václav Koštír a Miloslav Skalský rozhodli pro založení Autoklubu v Jičíně. Nejprve se scházeli u Josefa Solnaře, který vlastnil autodílnu v Chelčického ulici za kostelem sv. Ignáce. Později se scházeli v restauraci Anděl. To už ale postupně přibývali noví členové, mezi nimi např. Jiří Bohuňovský a Bohumil Hartl. Většina členů vlastnila autodílny a následně také jezdili motocyklové závody.

V prvních pěti letech po založení nesl klub název Autoklub Jičín-odbočka AKRČS (Autoklub Republiky československé), později Dobrovolný svaz lidového motorismu, od roku 1953 Automotoklub (AMK) Svazarmu Jičín.

Kolem Jičínské brány

První silniční závody motocyklů na Jičínsku můžeme datovat již do roku 1949. Zásahu na upořádání měli tehdy právě nadšenci z Autoklubu Jičín. Závodilo se na okruhu dlouhém 2 500 m, který vedl přímo ulicemi města, start a cíl byl umístěn u Obchodní akademie. I. jízdy (třída do 100 ccm) se účastnili i jezdci z Jičína a okolí: Bedřich Zajíc (na stroji zn. ČZ), František Frumert, Adolf Bernard (Jawa 98), bratři Jiří Bohuňovský (DKW) a Adolf Bohuňovský (Manet), hořický Václav Novotný (Manet), dále Miroslav Svoboda (Jawa 98), Karel Lukeš z Podůlsí (ČZ). II. jízdy (třída do 125 ccm), do které se přihlásilo celkem 16 závodníků, se z Jičína účastnil opět mj. Jiří Bohuňovský na stroji DKW. Do III. jízdy (třída do 170 ccm) nastoupil za Jičín Václav Koštír (Jawa) a František Hell (ČZ), IV. jízdu (třída do 250 ccm), do které bylo přihláшено 25 závodníků, jeli např. Josef Solnař (Velocette), František Helikar (Jawa

250), Václav Novotný (Jawa 250), Karel Buchnar ad. V. závod (třída do 350 ccm) absolvovalo celkem 14 jezdců, mezi nimi opět jičínský Josef Solnař (Velocette 250). Poslední VI. závod (třída nad 350 ccm) odjelo 15 závodníků, opět z celé republiky (Praha, Turnov, Jablonec nad Nisou, Mladá Boleslav, Harrachov ad.)

Závod byl vypsan pro šest kategorií juniorů, tj. začínajících jezdců. V této době přední československý závodník Miroslav Skalský nemohl mezi juniory závodit a tak vykonával funkci vedoucího depa závodních strojů. Další ze zkušených závodníků, který v tomto ročníku nemohl startovat, byl Bohumil Hartl z Popovic (zvaný nejrychlejší cukrář okresu), který tak měl na starost trať.

Popis tratě:

Start a cíl závodu byl v prostorách u Obchodní akademie a jičínského kina v ulici 17. listopadu, trať vedla ke křižovatce u bývalého Grossova mlýna (Aris, dnes budova MěÚ), zde následovala pravá zatáčka a vjezd na náměstí Svobody (Ryneček), dále šikmo přes Valdštejnovo náměstí až do Palackého ulice. Od Lepařova gymnázia se jelo Jiráskovou ulicí k hotelu Paříž, zde se odbočovalo do Husovy třídy a u hotelu Praha následovala ostrá pravá zatáčka do Fügnerovy ulice a dále až k železniční vlečce a uhelným skladům. Dále závodníci projeli kolem bývalého Agrostroje a zabočili vpravo do Jungmannovy ulice. Trať pokračovala přes dnešní autobusové nádraží a následoval cíl v ulici 17. listopadu. Depo pro závodní stroje bylo umístěno na hořním dvoře dnešní I. ZŠ (vchod z Lindnerovy ulice).

1950-1951

Druhý ročník závodu byl uspořádán ve dnech 22. – 23. 7. 1950. Zúčastnilo se ho na 90 závodníků, kteří startovali v 7 jízdách. Zastoupení strojů bylo podobné jako v předešlém ročníku. Např. v třídě do 250 ccm startovali závodníci na sériově upravených Jawách (pérák), mezi nimi i popovický závodník Miloslav Hrdý, Josef Solnař závodil opět na Velocette. Do závodu do 350 ccm byl přihlášen František Šťastný (motocykl Walter).

V roce 1951 se jel závod ve dnech 18. a 19. srpna. V sobotu 18. 8. probíhaly tréninkové jízdy, start samotného závodu proběhl v neděli 19. 8. ve 14 hodin. Např. ve třídě motocyklů 250 ccm se na třetím místě umístil tehdy ještě ne úplně známý jezdec František Šťastný.

Okruh měl ale řadu nevýhod, např. nevyhovující povrch, malou propustnost tratě, organizátoři proto začali hledat vhodnější silnici k pořádání závodů.

Závod Kolem Jičínské brány se tedy jel pouze ve třech ročnících. První dva se jely jako závody jen v kategoriích juniorů. V roce 1951 byla tato kategorie zrušena a přeměněna na IV. třídu seniorů. Ředitelem všech tří ročníků byl Ing. Karel Kubíček, přijímacím komisařem a vedoucím závodního depa byl Miloslav Skalský (-známý jičínský motocyklový závodník), tajemníkem František Kanický. Trať měl na starost další známý jezdec Bohumil Hartl z Popovic.

Víte, že...

K tomuto prvnímu závodu se váže také několik historek. Jedna z nich líčí příhodu, která se stala závodníkovi Bedřichu Zajícovi. Když vyjížděl z Palackého ulice tak mu to prý „nějak nevyšlo“ a

místo odbočení doprava pokračoval rovně, po schodech až ke dvěřím gymnázia. Tam se potom otočil, vrátil na trať a pokračoval v závodě.

Další je spojena s jičínským závodníkem Josefem Solnařem. Ten na poznámku ředitele závodu Ing. Kubíčka, aby si vzal přilbu, odpověděl otázkou k čemu přilbu...copak jsem hasič?

Cena Prachovských skal

Nový, dnes již legendární silniční okruh vedoucí Prachovskými skalami a na okraji Jinolických rybníků se nadšencům z Autoklubu podařilo najít velmi záhy a již 17. srpna 1952 se jel na novém okruhu první závod pod názvem Cena Prachovských skal. U vzniku tohoto závodu stál Jiří Koštíř (syn Václava Koštíře) a Bedřich Plecháč. Okruh byl dlouhý 14,5 km, měl 19 levých a 27 pravých zatáček, výškový rozdíl činil 115 m. Závodilo se po směru hodinových ručiček. Start a cíl byl umístěn hned za městem, u tzv. Hurychovny (u výpadovky na Mladou Boleslav). Pro bezpečný přechod závodní dráhy byly postaveny dva dřevěné přechody – v Jičíně u Dentálu a druhý v Jinolicích u školy. Mostky přes potůček v Podůlší a Holínský potok sloužily jako podchody.

1952

První ročník, který se uskutečnil ve dnech 16. a 17. srpna 1952, byl vypsán jako volný závod motocyklů a automobilů a účastnili se ho přední českoslovenští jezdci. Za vznikem tohoto závodu stál především Jiří Koštíř z Jičína, jedním ze zakládajících členů byl také Bedřich Plecháč, pozdější ředitel a následně dlouhodobý tajemník závodů a také Ing. Karel Kubíček.

Na rok 1952 připadlo také výročí 650 založení města Jičína a Cena Prachovských skal se při těchto oslavách řadila k nejpobulárnějším ze všech akcí.

Pořadatelé závodu ale stály před velkým úkolem a tím bylo upravení závodní dráhy, především na úseku Pařezská Lhota – Jinolice. Začala vznikat trať, která je hodnocena jako nejlepší v republice (teprve na druhém místě byl okruh brněnský). Na stránkách kroniky města Jičína z roku 1952 je popsáno okolí tratě i atmosféra samotného závodu: *Podle hlavních cest a na zatáčkách byly připraveny pro občanstvo lavice, rozhlas, stánky s potravinami a nápoji. Místní rozhlas již den před tím a od časného rána v den závodů upozorňoval účastníky závodů na možnosti občerstvení a jídla. Upozorňoval na historické památky města a romantickou krásu krajiny hlavně kolem jinolických rybníků. Účast diváků byla značná a prodáno 24 604 vstupenek, z toho 4 371 za poloviční obnos 4 Kčs. Lístků na sobotní trénink prodáno také dosti: 4 094. Bylo vybráno celkem přes milion Kčs, v tom činil počet prodaných programů 14 902, což bylo mimořádně vysoké číslo.*

Výsledky závodů

Prvním absolutním vítězem závodů motocyklů se stal Ladislav Štajner (s nejvyšší průměrnou rychlostí ze všech závodníků 118,2 km/hod.) před Gustavem Havlem, oba na Jawa 500 OHC. Závod automobilů vyhrál Jaroslav Netušil na továrním voze Škoda (průměrnou rychlostí 106,4 km/hod.). Na trať tehdy vyjelo 69 motocyklů a 24 automobilů. Depo závodních strojů se nacházelo na tehdejšíh hřišti Čechie.

Vítězi jednotlivých kategorií závodů motocyklů a automobilů byli:

Třída do 250 ccm – Oldřich Bartoš na stroji ČZ
Třída do 350 ccm – Jaromír Makovička na stroji Walter
Třída do 500 ccm – Ladislav Štajner na stroji Jawa

Automobily:

Třída do 1200 ccm – Jaroslav Vlček, Magda
Třída do 2000 ccm – Jaroslav Netušil na voze Škoda
Třída do 3000 ccm – Václav Bobek, taktéž na voze Škoda

Tyto první závody se jely ve všech kategoriích na 10 kol, tj. na 145 km. Na trati přihlíželo 30 000 platících diváků.

1953

Druhý ročník Ceny Prachovských skal se konal ve dnech 5. – 6. září 1953. První den probíhal obvyklý trénink, v neděli pak samotný závod. Start a cíl pro tento ročník byl posunut o 150 metrů po směru jízdy – z důvodu původního startu do mírného kopce. Toto místo se ale v průběhu dalších ročníků ještě upravovalo. Celému závodu opět přihlíželo cca 30 tisíc diváků.

Pořadatelský výbor:

Ředitel: Ing. K. Kubíček

Vedoucí: J. Kunst

Tajemník: B. Plecháč

Vedoucí trati: F. Antoš

Vedoucí parkoviště: J. Solnař

Hospodář: V. Žalský

Vedoucí pořadatel: K. Veselý

Technická komise: Ing. J. Kopal

Hlavní lékař: MUDr. J. Moran

Dopravní referent: V. Novotný

Výsledky závodu:

Motocykly ve třídě do 250 ccm:

1. místo obsadil Fr. Bartoš (ČZ OHS)

2. místo V. Parus (ČZ OHS)

3. místo M. Berkman (Walter)

Motocykly v třídě do 350 ccm:

1. místo J. Košťíř (ČZ OHC)

2. místo F. Bartoš (ČZ OHC)

3. místo R. Janka (Walter)

Motocykly v třídě do 500 ccm:

1. místo G. Havel (Jawa OHC)

2. místo F. Helikar (Jawa)

3. místo J. Bílý (NBV)

Automobily třídy 750 ccm:

1. místo O. Šusta (Minor)
2. místo J. Hodač (Minor)
3. místo A. Vávra (Minor)

1954

Třetí ročník závodu konaný dne 8. srpna 1954 se jel na 10 kol ve všech kategoriích. Automobily jely závod již jako součást Přeboru Československa.

Výsledky závodu (jednotlivé třídy):

Motocykly:

250 ccm – František Šťastný (na stroji Jawa, čas 1,18,56)

350 ccm – Miroslav Čada (Norton, 1,15,48)

500 ccm – Jan Pták (ESO, 1,16,54)

Automobily:

750 ccm – František Kameš (Minor, 1,24,08)

1 200 ccm – Zdeněk Trejbal (ESO, 1,23,17)

1 500 ccm – Alois Riegr (Hakar)

2 000 ccm – Stanislav Kohout (1,20,03)

Závodní automobily – Jaroslav Pavelka (Tatra monopost, 1,14,51)

1955

V tomto roce se závody konaly ve dnech 3. – 4. září, samotný závod se jel opět v neděli, start byl určen na 11.00 hod. Závod byl zakončen v 17.00 čestným kolem vítězů. Všechny kategorie jely závod již v rámci Přeboru Československa.

Výsledky závodu:

Motocykly do 175 ccm:

1. místo V. Parus (ČZ)

2. místo V. Süßmilch (ČZ)

3. místo M. Karfík (ČZ)

Motocykly do 250 ccm:

1. místo Fr. Bartoš (ČZ OHS)

2. místo J. Košťíř (ČZ OHC)

3. místo M. Berkman (ČZ)

Motocykly do 350 ccm:

1. místo J. Košťíř (ČZ OHC)

2. místo J. Makovička (ČZ OHC)

3. místo J. Simandl (ESO)

Motocykly do 500 ccm:

1. místo Fr. Bartoš (Matchless)
2. místo M. Berkman (Jawa OHC)

1956

V roce 1956 prošel závod mnoha zásadními změnami. Za jednu z největších určitě považovat, že od tohoto roku se Cena Prachovských skal jezdila jako závod mezinárodní a hned v tomto I. mezinárodním ročníku se zde sjeli závodníci z Austrálie, NSR, Švýcarska ad. V té době byla Cena Prachovských skal a Velká cena ČSR v Brně jedinými mezinárodními závody v republice.

S povýšením závodu na mezinárodní souvisela i poměrně značná úprava tratě. Došlo ke snížení několika horizontů, k naklopení několika zatáček (u odbočky na Brada a Dílce a u Komety), největší změnou pak bylo přemístění startu a cíle přímo k depu závodních strojů a tato změna byla již trvalá. V tomto prostoru byla také postavena věž časoměřičů a hlasatelů.

Další změnou pak bylo, že na trati závodily pouze motocykly (automobily byly vráceny na okruh až v roce 1962).

Výsledky jednotlivých kategorií:

- 125 ccm – St. Malina, ČSSR, stroj ČZ
- 175 ccm – K. Bojer, ČSSR, ČZ
- 250 ccm – Fr. Bartoš, ČSSR, ČZ
- 350 ccm – J. Reisz, Maďarsko, AJS
- 500 ccm – Fr. Šťastný, ČSSR, Jawa OHC

K roku 1956 se také dochoval popis celé závodní trati:

Start a cíl byl umístěn těsně za městem, vedle parkoviště závodních strojů. Po kilometr dlouhé rovině se trať stáčela doprava, směrem na Holín. Levá zatáčka v obci velmi často vynášela jezdce ven ze silnice, až do soukromé zahrady (za dřevěný plot). Silnice dále stoupala kolem holínského hřbitova, dále přes sadu náročných a těžkých zatáček přes obec Prachov. Okruh se zlomil na křižovatce u Pařezské Lhoty padající pravou vlásenkou, po které dlážděná silnice klesala směrem k Jinolickým rybníkům. Na tomto sjezdu se dalo hodně vydělat i ztratit. Trať dále pokračovala dlouhou rovinkou kolem rybníků a hřbitova až k obci Jinolice. Na návsi se trať se trať točila pravou zatáčkou a právě zde byla ve výjezdu nechaná otevřená vrata pro rychlé jezdce typu Fr. Šťastný (jakási úniková zóna). Po rovince vedoucí z obce byla další pravá zatáčka, kterou byl okruh vrácen na hlavní silnici zpět na Jičín.

Závodům v tomto roce přihlíželo cca 40 000 diváků.

1957-1958

Výsledky závodu Cena Prachovských skal za léta 1957–1958 v jednotlivých kategoriích:

- 125 ccm:
 - 1957 – Fr. Bartoš, ČSSR, stroj ČZ OHC
 - 1958 – V. Parus, ČSSR, ČZ OHC

- 175 ccm:
 - 1957 – K. Bojer, ČSSR, ČZ

1958 – K. Bojer, ČSSR, ČZ

250 ccm:

1957 – Fr. Šťastný, ČSSR, Jawa 250

1958 – G. Havel, ČSSR, Jawa OHC

350 ccm:

1957 – Fr. Šťastný, ČSSR, Jawa OHC

1958 – Fr. Šťastný, ČSSR, Jawa OHC

500 ccm:

1957 – G. Havel, ČSSR, Jawa OHC

1958 – L. Hernaadi, Maďarsko, Norton

Z výsledků vyplývá, že v roce 1957 byl v závodech, které tehdy sledovalo na 70 tisíc diváků, velmi úspěšný František Šťastný. Ředitelem závodu byl Josef Havlín, zástupcem Václav Novotný. Čistý výtěžek ze závodu činil 150 000 Kčs.

V roce 1958 byl ředitelem závodu Josef Havlín, jeho zástupcem Josef Šumbera, tajemníkem Bedřich Plecháč, vedoucím trati František Antoš, vedoucím parkoviště Josef Solnař a hlavním lékařem MUDr. Josef Moran. Závod sledovalo 36 181 závodníků, za vstupenky bylo vybráno 313 323 Kčs. Konečná částka z prodeje programů činila 39 808 Kčs, z prodeje losů 30 350 Kčs, poplatky z parkovišť činily 11 527 Kčs.

V roce 1958 začal AMK Svazarmu Jičín také jednat o převedení dosavadního hřiště Spartaku Jičín (dříve Čechie) do svého majetku. Na hřišti bylo při závodech vždy umístěno depo závodních strojů. AMK měl tehdy svoji klubovnu a svépomocnou dílnu v Bolzanově ulici naproti nemocnici. Správcem těchto zařízení byl Zdeněk Dobiášovský.

V roce 1958 startovala, v nejslabší třídě, dokonce první žena. Jednalo se o maďarskou závodnici Aranku Gandosovou, která nakonec dojela na 9. místě (na stroji Mondial).

1959

V tomto roce se závody nekonaly.

1960

Po roční pauze se Cena Prachovských skal vrátila na trať v červenci 1960. Ve dnech 8. a 9. 7. probíhaly tréninky, start samotného závodu byl v neděli 10. 7. v 11.00 hod., konec závodu stanoven na 17.00 hod. Byla přidána i nová třída – sidecarů, ve které zvítězil L. Štajner na stroji Jawa 500 OHC (spolujezdec Werner) před M. Špakem a J. Vyskočilem, který dojel závod na prázdném předním kole.

Nedělní motocyklový závod sledovalo na 37 292 diváků. Kromě našich předních jezdců se jej zúčastnili také závodníci z 12 zemí světa (seznam byl vydán 1. 7. 1960):

Holandsko:

Van Son Martinus (do 350 ccm a 500 ccm, stroje Norton a Norton Manx)
Johansen Leenheer (125 a 250 ccm, stroje Ducati a Mondial)

NDR:

Ditmar Zimpel (125 a 250 ccm, stroj MZ)
Helmut Weber (250 ccm, stroj MZ)

NSR:

Adolf Heck (250 a 500 ccm, stroje Adler a Norton)
Erich Wünsche (125 ccm, stroj Ducati)

Švýcarsko:

Fritz Messerli (350 a 500 ccm, stroje Norton a Matchless)

Švédsko:

Carlson Agne, Lundberg, Brolin Bo, Wallin Olof, Gustavsson B., Hedlund Lennart (stroje Norton, NSU, AJS a Ducati)

Finsko:

Mäkinen, Veikko Sulasaari (350 a 500 ccm, stroje Norton, Jawa)

Rakousko:

Karl Unterstenggaber (500 ccm, stroj Norton Manx)
Toni Sauerborn (stroje Mondial a AJS)
Eberhard Juszich (stroje Puch a AJS)
Franz Böhm (125 a 500 ccm, stroje MV Agusta a Norton Manx)
Walter Svítal (250 a 500 ccm, stroje NSU a BSA)

Polsko:

Jan Hennek (500 ccm, stroj Norton)
Stan. Kannas (350 a 500 ccm, stroje Norton a Norton Manx)
Jan Wieteska (stroj Jawa a Norton Manx)

Francie:

Jean Touzalin (125 a 350 ccm, stroje MV Agusta a Norton)
Jacquee Insermini (350 a 500 ccm, stroje Norton)

Anglie:

Dickie Dale (350 a 500 ccm, stroje Norton)
Cliff Packer (stroje AJS Matchless)

Nový Zéland:

John Hemplemann (350 a 500 ccm, stroj Norton)

Rhodesie:

Bratři Tommy a Shaun Robinsonové (350 a 500 ccm, stroje Norton)

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm – St. Malina, ČSSR, stroj ČZ

250 ccm – St. Malina, ČSSR, Jawa

350 ccm – G. Havel, ČSSR, Jawa

500 ccm – F. Helikar, ČSSR, Jawa

Pořadatelský sbor tvořili v roce 1960:

Ředitel: Bedřich Plecháč

Zástupce: Rudolf Zikmund

Tajemník: npor. Stanislav Rodr

Hl. pořadatel: Josef Havlín

Vedoucí trati: František Antoš

Hospodář: Václav Žalský

Hl. pokladník: Stanislav Hylmar

Propagace: Emil Salač

Hl. lékař: MUDr. Ladislav Císař

Vedoucí parkoviště: Josef Solnař

Doprava: Jaroslav Kučera

Ubytování: Miroslav Hercík

Správa inventáře: Zdeněk Dobiášovský

Telekomunikace: Karel Šramota.

V roce 1960 na startu závodu chyběl Jiří Košťíř. Tovární jezdec ČZ závodil v červnu „O putovní cenu města Znojma“, při které utrpěl těžká zranění, kterým následně v nemocnici podlehl.

Závěrečná zpráva ze závodů, příhody J. Touzalina a D. Dalea

V závěrečné zprávě k IV. ročníku Ceny Prachovských skal se samozřejmě píše o docílených sportovních výkonech našich i zahraničních jezdců. V této souvislosti jsou zmíněny i dvě sportovní, statečné příhody související s francouzským a anglickým závodníkem.

První se týká francouzského závodníka J. Touzalina a jeho vynikající jízdy ve třídě 125 ccm, kdy několik set metrů před cílem se mu roztrhla nába u zadního kola a on dojel s rozsypaným zadním ložiskem o šířku pneumatiky jako třetí před E. Wünschem z NSR.

Druhá se váže k anglickému závodníkovi Dicki Dalemu a jeho jízdě, která byla velkým „tahákem“ pro mnohé přihlížející. Po havárii v prostoru Letné musel do depa, kde za pomoci mechaniků odmontoval kapotáž a se zpožděním několika minut se dal do stíhání ostatních jezdců. Nakonec se během několika kol vypracoval z posledního místa až na místo páté.

Cena Prachovských skal se postupně – hlavně v 60. letech 20. století – stala nejen velkou sportovní, ale také společenskou událostí, která v tehdejší Československu neměla kromě Velké ceny v Brně žádné obdoby. Vždyť je nutné zmínit také fakt, že v období socialismu se v Jičíně objevovali jezdci z Kanady, USA, Austrálie, Nového Zélandu, Rhodesie a zemí západní Evropy. Tehdy se stávalo, že závody sledovalo až na 100 000 diváků. V tomto období byl ředitelem závodu a později tajemníkem Bedřich Plecháč.

1961

V roce 1961 se jel již pátý ročník mezinárodních závodů Cena Prachovských skal a na tento ročník se sjela snad nejlepší konkurence v celé historii závodů. Vždyť mezi přihlášenými závodníky zazářila taková jména jako Tom Phillis (Austrálie), Jim Redman (Rhodesie), Frank Perris (Kanada, jezdil s anglickou licenci), Paddy Driver (Jižní Afrika), Jack Findlay (Austrálie), Veikko Sulasaari (Finsko), Rudolf Thalhammer (Rakousko) ad. V tomto roce měly na závodech také střeoevropskou premiéru japonské závodní motocykly HONDA (soutěžil na nich Tom Phillis a Jim Redman).

Nezapomenutelným zážitkem se tak určitě stal souboj našeho závodníka Stanislava Maliny na ČZ 125 OHC s australským závodníkem Tomem Phillisem na Hondě ve třídě 125 ccm. Po několika výměnách v čele závodu nakonec zvítězil – uvádí se o pouhou šíři pneumatiky – Tom Phillis s průměrnou rychlostí 125,37 km/h. Jim Redman na Hondě 250 ve své kategorii zvítězil s průměrnou rychlostí 132,65 km/h.

Start V. ročníku Ceny Prachovských skal byl ustanoven na 9. července v obvyklém čase 11.00 hod. Tréninky probíhaly v pátek a sobotu před od 13.00 hod. Na stránkách periodika Předvoj se objevovaly zprávy, které upozorňovaly na konání závodů a následně uveřejňovaly kratší či delší zprávy o průběhu závodu a konečné výsledky – umístění závodníků většinou na prvních čtyřech místech.

V Předvoji z července 1961 se objevila i tato zmínka, která dokresluje atmosféru závodu: *Až do 9 hodin bude trať otevřena. Pro informaci diváků po celé trati je umístěno 55 ampliónů. O občerstvení se bude starat 60 stánků. Podniky RaJ v Jičíně budou mít ze soboty na neděli celonoční provoz. Z autobusového nádraží v Jičíně bude kyvadlová doprava na trať závodu. Stejně tak i po ukončení závodu. Z Jinolic bude vypraven do Jičína zvláštní vlak, takže z Jičína bude připojení na všechny směry.*

V třídě motocyklů 350 ccm zvítězil na stroji Jawa náš Miroslav Čada, který na tento závod vzpomíná: *„Byl to těžký a rychlý okruh. Byly tam rychlé zatáčky, které se projížděly až dvousetkilometrovou rychlostí. Maximálka se měřila na konci rovinky, při dojezdu do Jičína a tam jsme měli kolem 230 km/hod. Z téhle rychlosti se muselo brzdit do ostré pravé zatáčky. A to na kostkách.“*

Na průběh závodu se zachovala vzpomínka i na stránkách městské kroniky. Zdůrazněno je zde hlavně špatné počasí, které celý tento ročník doprovázelo. *Ještě dopoledne před devátou hodinou pršelo, což jistě odradilo mnoho lidí od toho, aby využili příležitosti a shlédli nejlepší jezdce světa. Nakonec přece jen přestalo pršet, a když byl odstartován první závod, přihlíželo mu podél trati tisíce diváků. Počasí si zašpásovalo ještě jednou a to při závodě třídy do 350 ccm. Téměř po celých osm kol provázal jezdce hustý déšť, trať byla kluzká, což se projevilo ve slabých časech.*

Významným byl tento rok také pro samotný AMK Svazarmu Jičín. V listopadu 1961 byla podepsána smlouva o předání bývalé Čechie – hřiště Spartaku Jičín do rukou AMK Jičín.

1962

V tomto roce se již VI. ročník závodu Cena Prachovských skal jel 22. července, tréninky probíhaly v pátek a sobotu před. Pro tento rok byl zlomový fakt, že se na trať vrátily automobily. A i v letošním ročníku měly premiéru nové stroje. Frank Perris z Kanady a Hugh Anderson z Nového Zélandu se přihlásili s japonskými motocykly SUZUKI. Nakonec závodníci se s těmito stroji na startu neobjevili.

Závod v tomto roce sledovalo rekordních cca 100 000 diváků.

Ještě před závody žádal Autoklub Svazarmu v Jičíně o věnování čestné ceny pro vítěze závodu. Nakonec bylo rozhodnuto vyplatit částku ve výši 500 Kčs.

V periodiku Předvoj ze dne 6. 7. 1962 vyšel článek s poněkud neobvyklým názvem: **Místo bruslí šroubovák a vařečka. Sourozenci Romanovi o Cenu Prachovských skal?**

Vysvětlení hned následovalo: *Podle předběžných zpráv účastní se motocyklových závodů o Cenu Prachovských skal také sourozenci Romanovi. Pavel, který v současné době prodělavá výrobní prázdninovou praxi v pankrácké JAWĚ jako mechanik Šťastného a Eva jako kuchařka v depu. Připočítáme-li k tomu ještě účast Jany Mrázkové, stane se Cena prachovských skal letos dostaveníčkem nejen motocyklových závodníků světových jmen, ale také krasobruslařských.*

1963

Začátek hlavního závodu VII. Ročníku Ceny Prachovských skal byl ustanoven na 21. července 1963 v obvyklém čase 11.00 hod. Tréninky opět probíhaly v pátek a sobotu před hlavním závodem.

Rok 1963 zaznamenal také několik prvenství. Nově měli závodit jezdci na strojích SUZUKI – japonské motocykly byly avizovány již v předešlém ročníku, nakonec v závodě nestartovaly ani letos.

Nedělní závod shlédlo na 70 000 diváků.

Zajímavé boje byly ve třídě do 125 ccm, kde naši závodníci Malina, Boček, Bojer a Žípek (jezdci ČZ Strakonice) měli proti sobě velmi rychlé motocykly NDR zn. MZ, japonské Hondy a španělské motocykly zn. Bultaco. Již od prvního kola vedl mistr sportu Stanislav Malina a svůj náskok si udržel až do konce.

Jako druhý závod se jel závod třídy do 350 ccm. Jestliže o prvních místech bylo zhruba rozhodnuto již od počátku závodu (Šťastný měl smůlu a vzdal pro poruchu stroje), sváděl tuhé boje s Novozélandčanem Molloyem a Lowem mistr sportu František Helikar. Taktickou jízdou je odsunul na páté a šesté místo.

Ve třídě do 250 ccm nebyly boje již tak zajímavé. Mistr sportu Stanislav Malina udržel svůj náskok až do konce a náš Josef Lukšík odsunul dobře jedoucího Novozélandčana Molloye až na čtvrté místo.

V nejsilnější kubatuře do 500 ccm náš mistr sportu Gustav Havel se propracoval na druhé místo a zde také závod skončil. V této kubatuře měl František Šťastný pád (po zadření motocyklu), který neskončil příliš šťastně.

Komentář k závodům v roce 1963. Otištěno v periodiku Předvoj ze dne 26. 7. 1963.

Bohužel, tento ročník se řadil k těm tragičtějším. Již při tréninku došlo v prostoru křižovatky Markovy a Hviezdoslavovy ulice k havárii, když do závodní dráhy vjel cyklista. Motocyklový závodník Vaněk, který se snažil cyklistovi vyhnout, vjel na chodník, kde srazil diváky. Jeden divák při této havárii zemřel, sedm lidí bylo zraněno.

Při nedělním závodě měl těžkou havárii František Šťastný, který utrpěl zlomeninu nohy a žebra, dva diváci byli zraněni.

1964

VIII. ročník Ceny Prachovských skal byl v letošním roce ustanoven opět na měsíc červenec. V pátek a sobotu od 13.00 hod. probíhaly tradiční tréninky – každý jezdec musel absolvovat nejméně 5 povinných kol a časy dosažené v tomto tréninku rozhodovaly o jeho umístění na startovní čáře v den závodu, který začal v neděli 5. července v 11.00 hod. Novinkou pro tento rok bylo zavedení nové kategorie, poprvé soutěžily – mezinárodně – sportovní automobily Formule 3 (startovali zde jezdci z Itálie, USA ad.). Konstrukční zvláštností těchto vozů byla jejich neobyčejně nízká stavba, což vedlo ke zvýšeným nárokům na povrch závodní dráhy. Výkony motorů, jejichž obsah nesmí přesáhnout 1 000 ccm, se pohybují v rozmezí 90 až 110 koní a jejich rychlost dosahuje nezdělané hranice až 240 km/hod.

I na stránkách dobového tisku se o těchto závodech vyskytla krátká zpráva: *Formule 3 podle mezinárodních řádů nahradila loňskou formuli Junior. Uvidíte tu naše opravdu nové vozy, které byly nedávno otestovány. Jsou to především vozy Delfin kopřivnické Tatry. Dále pak budou k vidění nové vozy známých brněnských jezdců Gbelce (Wartburg) a Valenty (Mustang) ad.*

První mezinárodní start automobilů Formule 3 byl ale ve znamení mnoha poruch, zejména zpočátku trati odstoupilo 11 vozů. *Sympatie diváků měl i náš Valenta, který však závod nedokončil.*

Tento ročník sledovalo na 60 000 diváků. K zajištění bezpečnosti při závodech bylo pořízeno 2 500 m konopných lan.

Dle závěrečné zprávy, kterou sepsal tajemník závodu Bedřich Plecháč, se na start k hlavnímu závodu dostavilo celkem 100 jezdců, 70 našich a 30 zahraničních.

Vítězové jednotlivých tříd:

Třída 125 ccm:

1. místo – G. Vicenzi, Itálie, na stroji Hinda
2. místo – J. Reisz, Maďarsko, MZ
3. místo – J. Žípek, ČSSR, ČZ

Třída 250 ccm:

1. místo – Fr. Kročka, ČSSR, ČZ
2. místo – F. Boček, ČSSR, ČZ
3. místo – A. Pražák, ČSSR, Jawa

Třída 350 ccm:

1. místo – G. Havel, ČSSR, Jawa
2. místo – Fr. Srna, ČSSR, Jawa
3. místo – M. Chalupník, ČSSR, Jawa

Automobily F3:

1. místo – M. Bretschneider, NDR, automobil Wartburg
2. místo – J. Gajdoš, ČSSR, Tatra delfín
3. místo – J. Pělucha, ČSSR, Tatra delfín

V této třídě stálo na startu 20 jezdců, 17 závodníků reprezentujících ČSSR a 3 zahraniční.

1965

V roce 1965 startoval závod již 23. května. Jezdilo se na trati o délce 14,5 km, motocykly 125 ccm jely 8 kol (116 km), dvěstěpadesátky a třístapadesátky 10 kol (145 km), automobily 8 kol (116 km). Tento ročník doprovázelo mimořádně deštivé počasí, v neděli došlo také ke dvěma haváriím závodníků: G. Molloye z Nového Zélandu a K. Johanssona ze Švédska, který utrpěl vážnější zranění nohy.

V závodě automobilů F3 startoval i starosta Helsinek Leo Mattila s vozem Cooper, který nakonec i závod vyhrál.

Víte, že...

Traťoví komisaři používali k signalizaci různě barevné praporky:

bílý praporek – start

červený – ihned zastavit

žlutý – nebezpečí na trati

modrý – nechej předjet

černý se startovním číslem – vyloučení jezdce uvedeného čísla

žlutý praporek s červenými pruhy – olej na trati

bílý praporek s červenými pruhy – sanitní vůz na trati

černo-bílá šachovnice – cíl, konec závodu

1966

Na letošní rok připadl X. jubilejní ročník mezinárodního závodu. Start byl v neděli 31. července a po delší proluce se na trať vrátily motocykly třídy 500 ccm. V loňském roce byla závodní trať z poloviny pokryta hrubozrnným asfaltem, druhá polovina byla upravena před letošními závody. Okruh tehdy tvořil z 90% asfaltový povrch, zbytek byla dlažba.

Premiéru zde (i na Československých okruzích) měly japonské motocykly Kawasaki, na které závodil její tovární jezdec Toshio Fujii (o několik týdnů později zahynul při závodech TT na ostrově Mann).

V tomto ročníku startovali i jezdci z Jižní Ameriky – dva závodníci z Uruguaye a jeden z Peru. Celkem se na start postavili jezdci z 21 zemí celého světa.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm

1. místo – G. Döhnert, NDR, na stroji MZ
2. místo – K. Bojer, ČSSR, ČZ OHC
3. místo – K. Carruthers, Austrálie, Honda

250 ccm

1. místo – J. Findlay, Austrálie, Bultaco
2. místo – J. F. Curry, Anglie, Honda
3. místo – Negel, NDR, MZ

350 ccm

1. místo – R. Thalhammer, Rakousko, Aermacchi
2. místo – Fr. Šťastný, ČSSR, Jawa OHC
3. místo – M. Chalupník, ČSSR, Jawa

500 ccm

1. místo – G. Havel, ČSSR, Jawa
2. místo – R. Thalhammer, Rakousko, Matchless
3. místo – K. Carruthers, Austrálie, Norton

Automobily F 3

1. místo – J. Bobek, ČSSR (Mladá Boleslav), Škoda
2. místo – L. Mattila, Finsko, Cooper
3. místo – M. Fousek, ČSSR, Škoda

1967

XI. mezinárodní silniční závod motocyklů a automobilů F 3 se jel 9. července 1967. Povinné tréninky probíhaly v pátek a sobotu od 14.00 hod.

Na XI. ročníku startovali jezdci ze 14 zemí (ČSSR, NSR, NDR, Anglie, Francie, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko, Dánsko, Finsko, Švédsko, Maďarsko, Jugoslávie, Austrálie). Tento ročník byl velmi deštivý a větrný, kolem trati se tak sešlo cca 20 000 diváků.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm

1. místo – K. Carruthers, Austrálie, Honda
2. místo – J. F. Curry, Anglie, Honda
3. místo – B. Staša, ČSSR, ČZ OHC

250 ccm

1. místo – W. Atterer, NSR, NSU
2. místo – M. Stružka, ČSSR, Jawa
3. místo – F. Kročka, ČSSR, Jawa

350 ccm

1. místo – B. Staša, ČSSR, ČZ OHC
2. místo – K. Carruthers, Austrálie, Aermacchi
3. místo – K. Bojer, ČZ

500 ccm

1. místo – F. Šťastný, ČSSR, Jawa-Junior
2. místo – K. Carruthers, Austrálie, Metisse
3. místo – G. Havel, ČSSR, Jawa

Automobily F 3

1. místo – Václav Bobek, st., ČSSR, Škoda
2. místo – M. Fousek, ČSSR, Škoda
3. místo – K. Godenhjelm, Finsko, Brabham

Tento ročník byl posledním hned pro tři naše přední motocyklové závodníky. Gustav Havel zemřel poslední den roku 1967 na následky dopravní nehody. Václav Parus a jičínský František Helikar se loučili s aktivní činností.

V tomto roce byla zkolaudována hlavní budova v areálu AMK Svazarmu Jičín a také uvedena do provozu první z mycích ramp.

1968

V roce 1968 byl start závodu stanoven na 25. srpna. Pořadatelé plánovali pro tento ročník některé výraznější změny a zajímavosti. Pro tento rok se podařilo sehnat konstruktéra světových závodních strojů Melkus – Ing. Heinze Melkuse, který měl startovat v závodě automobilů F 3. S vozem Ford byl přihlášen i dřívější motocyklový závodník – Tauno Nurmi z Finska. Několik dní před závody byla řada zahraničních závodníků již v Jičíně.

Srpnovou invazí armád Varšavské smlouvy do Československa 21. srpna ale bylo pořádání závodu pro letošní rok samozřejmě ukončeno.

V této souvislosti bylo také ukončené působení Bedřicha Plecháče v závodech. V následujícím roce totiž nepozval, jako tajemník závodů, jezdce z NDR, Polska, Maďarska a SSSR a tím mu bylo další angažování v závodech zakázáno.

1969

Poprvé pod názvem Cena České socialistické republiky

Jičínský okruh se stal největším národním závodem v Čechách, proto byl od tohoto ročníku nazýván Cenou ČSR. XII. ročník Mezinárodního silničního závodu motocyklů a automobilů F 3 Cena Prachovských skal se tedy tento rok jel zároveň jako I. ročník Ceny ČSR. Záštitu nad závody převzal mj. ministr mládeže a tělovýchovy Prof. PhDr. Emanuel Bosák, CSc.

Ředitelem závodu byl MUDr. Ladislav Císař.

Start závodu byl stanoven na 24. srpna v obvyklých 11.00 hod., trénink o den dříve mezi 17.00 a 19.00 hod.

Nové typy strojů

Při letošním ročníku se zkoušely také nové typy strojů čtyřválcové ČZ a značky Ravo (**Rain - Voňka**, konstruktéři Vlastimil Rain a Jaroslav Voňka ze Dvora Králové). S tímto strojem závodili např. M. Stripačuk a J. Hlavatý (třída 125 ccm).

Zahraniční závodníci

V Jičíně se opět představil australský závodník Jack Findlay (Cyril John Findlay), který se stal reprezentantem naší továrny Jawa po tragicky zemřelém Billu Ivym (William David Ivy) z Velké Británie. Ve třídě 125 ccm opět startoval Ginger Molloy z Nového Zélandu, tovární jezdec španělské firmy Bultaco, italský klub La Spezia vyslal do závodu 350 ccm Roberta Gallinu, mistra jižní Itálie, na stroji Aermacchi, z automobilových závodníků připomeňme např. Tauna Olavi Nurmiho z Finska ad.

Ani tento ročník se neobešel bez poruch, díky kterým řada závodníků odstoupila.

Defektem byl postižen i Jack Findlay s novou čtyřválcovou Jawou, František Šťastný s jednoválcovou Jawou i nadějný Hoříčák Zdeněk Bíma v třístapadesátkách, stejně jako Havrda ve stopětadvacítkách... Oprava stupačky připravila našeho Bímu o lepší místo, což tento jezdec během závodu dokazoval. Nevedlo se mu ani ve třístapadesátkách, kde musel dokonce vzdát a přenechat boj o vavřínové věnce dalším. Také populární F. Šťastný, ač se zdálo, že obhájí 2. místo, těsně před cílem musel tlačit a skončil až čtvrtý. (Předvoj, 29. 8. 1969, roč. X., č. 34, s. 4)

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm:

1. místo – G. Molloy, Nový Zéland, Bultaco
2. místo – Ulrich Graf, Švýcarsko, Honda
3. místo – Jaroslav Hlavatý, Ravo

250 ccm:

1. místo – M. Sicheneder, NSR, Yamaha
2. místo – Bohumil Staša, ČSSR, ČZ
3. místo – Hans Schmid, Švýcarsko, Suzuki

350 ccm:

1. místo – B. Staša, ČSSR, ČZ OHC
2. místo – F. Kroon, Dánsko, Aermacchi
3. místo – M. Špak, ČSSR, Jawa

Automobily F 3:

1. místo – V. Hubáček, ČSSR, Lotus
2. místo – F. Conti, Itálie, Chevron
3. místo – M. Fousek, Škoda

1970

Druhý ročník motocyklového a silničního závodu o Cenu ČSR se jel v neděli 21. června. Po delší době se na trati opět objevily cestovní automobily do 1150 ccm. Na trati závodili kromě našich jezdců – Bohumil Staša, František Šťastný, Jiří Bursa, Zdeněk Bíma, František Srna, Zbyněk Havrda ad. – také např. Ital Silvio Grassetti (nar. 1936 v městečku Montecchio), který zde jel na stroji Jawa a Yamaha, nebo Frankie Juhan z Kanady, syn našeho bývalého závodníka Františka Juhana. Poprvé zde také závodil Jiří Šafránek z Lukavce u Hořic a brněnský Jiří Král. Závodní okruh byl z velké části vyasfaltován a na krajnicích byly vyznačeny bílé pruhy.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm

1. místo – Zbyněk Havrda, ČSSR, stroj AHRA
2. místo – B. Vaňous, ČSSR, VAB
3. místo – Dimisz, Švýcarsko, Honda

250 ccm

1. místo – Silvio Grassetti, Itálie, Yamaha
2. místo – F. Kroon, Dánsko, Yamaha
3. místo – M. Sicheneder, NSR, Yamaha

350 ccm

1. místo – Franz Kroon, Dánsko, Yamaha
2. místo – A. Ohligschläger, NSR, Yamaha
3. místo – K. Sondergeld, NSR, Aermacchi

Automobily F 3

1. místo – Vladimír Ondřejík, ČSSR, Lotus
2. místo – W. Geiss, NSR, Tecno
3. místo – R. Scalais, Belgie, Cooper

Cestovní vozy do 1150 ccm

1. místo – Jaroslav Bobek, ČSSR, Škoda
2. místo – M. Vodsed'álek, ČSSR, Škoda
3. místo – V. Bobek, st., ČSSR, Škoda

1971

Hlavní závod pro rok 1971 byl stanoven na neděli 20. června od 11.00 hodin, povinný trénink na sobotu v čase od 11.00 do 18.00 hodin. Závody motocyklů všech kategorií se jely na 8 kol (116 km), naopak letos vypadl závod automobilů F 3. Trať neodpovídala předpisu FIA (Mezinárodní motoristická federace) o šířce závodní tratě v celé délce (minimální šířka je stanovena na 7 m).

Pro zpestření závodních dní byla připravena, ve spolupráci s Veterán clubem Svazarmu v Pardubicích, cílová jízda motocyklů veteránů do Jičína (této jízdy se mohli zúčastnit majitelé motocyklů vyrobených do 31. 12. 1938). Nakonec startovali ve dvou kategoriích: 1/ s motocykly do roku výroby 1927 a 2/ s motocykly do roku výroby 1938. Josef Rydval závodil

na nejstarším motocyklu (Werner, rok výroby 1900). Jezdci jeli se svými stroji po závodním okruhu po odjetí dvou kubatur (125 a 250 ccm) a byli hodnoceni ve čtyřech disciplínách:

- 1/ účastník, který přijel po ose z největší vzdálenosti,
- 2/ účastník s nejstarším motocyklem, který přijel po ose z největší vzdálenosti,
- 3/ účastník s nejstarším motocyklem,
- 4/ nejstarší účastník.

Na tomto ročníku, v kategorii motocyklů 350 ccm, triumfoval Bohumil Staša, který tak porazil Silvia Grassettiho z Itálie. Tento výkon je také popisován na stránkách místního periodika Předvoj: *Bohumil Staša v Jičíně na Velké ceně předvedl na čtyřválcí, že na silniční motocyklové závody u nás máme. Ve třístapadesátkách po vzrušujícím souboji o každý centimetr se Silvio Grassettim, kterého ještě věnčily čerstvé vavříny z Velké ceny Rakouska, pak si zatáhl poněkud více za plyn a během jednoho kola ujel Grassettimu o 6 vteřin. Svůj náskok pak stále zvyšoval.*

Výsledky jednotlivých kategorií:

- 125 ccm – Karl Hans Sondergeld, NSR, MAICO
- 250 ccm – Heinz Schmid, Švýcarsko, Yamaha
- 350 ccm – Bohumil Staša, ČSSR, ČZ
- 500 ccm – Bohumil Staša, ČSSR, ČZ

Při tomto ročníku sledovalo závody cca 30 000 diváků.

1972

IV. ročník Ceny ČSR (15. ročník mezinárodních motocyklových závodů CPS) se konal 2. července. Na tento ročník se přihlásilo 176 zahraničních závodníků, mezi nimi i ti, kteří se po několikaleté přestávce na okruh vrátili – př. Björn Carlsson (Švédsko), Peter Jaggi (Švýcarsko), Frankie Juhan (Kanada) ad. Letos poprvé byl závod vypsán také pro třídu motocyklů o obsahu 750 ccm. Jezdci startovali v této třídě na motocyklech BMW, Suzuki, Kawasaki, Yamaha, Rotax ad. Ve slabších třídách musíme zmínit i naše stroje, např. AHRA (Autoopravny HRAdec Králové) v sedle s jeho konstruktérem V. Rathouským a Zbyňkem Havrdou, amatérské výkonné stroje RAVA, Tatrany z Povážských strojiren (jezdec Otto Krmíček), stroje Jawa (František Srna) a tovární stroje Jawa a ČZ (Bohumil Staša). V celkovém součtu bylo na závodní trati vidět 29 různých značek motocyklů. Všechny závody byly opět vypsány na 8 kol, tj. 116 km.

Úprava tratě

Při tomto ročníku došlo také k různým opravám mimo trať. Byl nově upraven celý prostor startu a cíle, opraveny tribuny, v depu došlo k vyasfaltování všech cest. Byla rozšířena parkoviště pro vozidla.

Jako v minulých ročnících byla i letos zřízena pro novináře tisková střediska, v nichž byl k dispozici i tlumočnick. Na okruhu byla zřízena dvě rozhlasová stanoviště, vzájemně propojená, diváci tak mohli být informováni jak o průjezdu závodníků startem a cílem, tak i o průjezdu v polovině okruhu. Po zkušenostech ze závodů v Hořicích, byly před závody pro bezpečnost jezdců (přílnavost pneumatik) smyty bílou barvou vyznačené přechody pro chodce (křižovatka na Letné, u Holína ad).

Výsledky v jednotlivých třídách:

125 ccm: 1/ Björn Carlsson, Švédsko, MAICO
2/ Zbyněk Havrda, ČSSR, AHRA
3/ Berndt Döhnert, NDR, MZ

250 ccm: 1/ H. Huber, NSR, Yamaha
2/ Bernd Tüngenthal, NDR, MZ
3/ František Srna, ČSSR, Jawa

350 ccm: 1/ František Srna, ČSSR, Jawa
2/ Adolf Öhlingschäger, NSR, Yamaha
3/ Bernd Tüngenthal, NDR, MZ

750 ccm: 1/ Bohumil Staša, ČSSR, ČZ
2/ Charlie Dobson, Anglie, Norton
3/ Lars Pählsson, Švédsko

V třídě 750 ccm dosáhl Bohumil Staša průměrné rychlosti 150 km/hod.

V tomto roce došlo k tragické události. V mezinárodním závodě motocyklů třídy 350 ccm došlo u sjezdu k Jinolickým rybníkům k tragické nehodě německého jezdce Rudolfa Fröhlinga. Při předjíždění vylétla jeho motorka ve velké rychlosti z tratě do lesa mezi diváky, kde došlo ke smrtelnému úrazu malého chlapce a následně ke zranění dalších diváků. Sám jezdec tuto kolizi nepřežil.

1973

Hlavní závod dalšího ročníku Ceny ČSR byl odstartován v neděli 24. června v obvyklých 11.00 hod. Povinný trénink probíhal opět o den dříve od 10.30 hod. V sobotu se jel také závod v rámci Mistrovství ČSSR ve třídě do 125 ccm.

Ve třídě motocyklů 750 ccm startoval např. Otto Hans Butenuth z NSR na stroji BMW nebo mistr Finska Pentti Lehtelä na stroji Yamaha (dále startovali jezdci na strojích Kawasaki, Suzuki, Ducati, Guzzi, Honda, Rotax a Norton).

Připomeňme některé z propozic závodu:

- 1/ Start ve třídách motocyklů je s motorem v klidu.
- 2/ Palivo je obchodní benzín – neobsahuje alkohol. Prvním třem jezdcům v každé třídě budou odebrány vzorky paliva.
- 3/ Jakákoliv pomoc jezdcům na startu je zakázána.
- 4/ Start každé třídy je hromadný, postavení strojů na startovací čáře je podle časů docílených v měřených kolech tréninku.
- 5/ Každému jezdcovi je přidělen oddíl v depot-boxu, ve kterém může jezdec pomocí svého mechanika odstranit závadu na stroji. Mechanik nesmí pomáhat při rozbíhání stroje.
- 6/ Jezdec, který z jakékoliv příčiny zastaví na trati, musí ihned odstranit svůj stroj na nejkrajnější pravou stranu vozovky. Jízda nebo tlačení stroje proti směru je zakázána a trestá se vyloučením.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm /Mistrovství ČSSR/ - Bohuslav Vaňous, ČSSR, Jawa

125 ccm – Hartmut Bischoff, NDR, MZ

250 ccm – Bernd Tüngenthal, NDR, MZ

350 ccm – Bohumil Staša, ČSSR, Yamaha

750 ccm – Bohumil Staša, ČSSR, Yamaha

1974

V roce 1974 byl hlavní závod ustanoven na 23. června od 11.00 hod., povinný trénink byl opět o den dříve od 10.30 hod. O každoročním velkém zájmu o účasti na těchto závodech svědčil fakt, že ač termín podání přihlášek končil v letošním roce až 1. června, již na začátku května podalo přihlášku na 120 jezdců. Konečný počet pak skončil na čísle 161.

Ve třídě motocyklů do 350 ccm byli přihlášení maďarští závodníci (Sándor Kovacz a János Lovacz) nově na strojích Aermacchi (v roce 1960 koupila tuto italskou továrnu firma Harley-Davidson a vyráběla tam malé motocykly).

Poprvé zde startoval původem marocký závodník s australskou licencí Victor Soussan. Tradičně startovali např. W. Kaletsch, Dán W. B. Nielsen, Němec H. J. Martinek ad.

Při závodech takovýchto rozměrů je vždy počítáno s bezpečností nejen samotných závodníků, ale samozřejmě i diváků. Pro zabezpečení prostorů pro diváky bylo použito 30 km lan. Nebezpečné předměty ve městě byly obloženy lisovanou slámou. Na trati bylo umístěno, kromě vysílacích stanic SNB a sítě zdravotní služby, ještě dalších 28 vysílaček. O bezpečnost pečovalo také na 300 pořadatelů, pomoc při pořadatelské službě poskytovaly okolní Automotokluby.

Závody přenášela v přímém přenosu Československá televize, kdy na trati bylo umístěno celkem 16 televizních kamer. U parkoviště závodních strojů se pohyboval také František Šťastný, tentokrát ne jako závodník, ale „s kamerami na přilbě“, aby pro Československou televizi natočil okruh, jak jej viděli samotní závodníci.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm – Jürgen Lenk, NDR, MZ

250 ccm /v rámci závodů Mistrovství ČSSR/ - Bohumil Staša, ČSSR, Jawa

250 ccm – Viktor Soussan, Austrálie, Yamaha

350 ccm – Mühlfried Minich, Rakousko, Yamaha

750 ccm – Harald Merkl, NSR, Yamaha

1975

Start dalšího ročníku mezinárodních závodů (XVIII. ročník CPS, 7. ročník Ceny ČSR) připadl tento rok na neděli 22. června. Do čestného ředitelství zasedl mj. spisovatel Václav Čtvrtek. Závodu přihlíželo cca 20 000 diváků.

I tento ročník byl poznamenán tragickou událostí, kdy při sobotním tréninku narazil mladý rakouský jezdec Werner Schenk u obce Holín do betonového sloupku a svým zraněním následující den podlehl.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm – Johann Zemsauer, Rakousko, Rotax

250 ccm – Neil Tuxworth, Anglie, Yamaha

350 ccm – Harald Merkl, NSR, Yamaha

750 ccm – János Drapál, Maďarsko, Yamaha (v tomto závodě nastavil nový rekord, zvítězil s průměrnou rychlostí 166 km/hod.)

1976

V tomto roce se mezinárodní silniční závod motocyklů Cena ČSR konal nezvykle v zářijové dny. Po celou dobu bylo chladné a deštivé počasí, přesto se kolem trati sešlo cca 20 000 návštěvníků. Hlavní závod byl odstartován v neděli 5. září v 11.00 hod. Ze 180 přihlášených jezdců bylo vybráno 132 – 66 domácích a stejný počet zahraničních (z 12 států). Do tohoto ročníku byly již popáté zařazeny závody motocyklů třídy do 750 ccm.

Při parkovišti závodních strojů byla otevřena nová budova autokempinku, na Prachově došlo k rozšíření závodní tratě.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm – Bernd Köhler, NDR, MZ

250 ccm – János Drapál, Maďarsko, Yamaha

350 ccm – Franz Kunz, Švýcarsko, Yamaha

750 ccm – János Drapál, Maďarsko, Yamaha

V roce 1976 se jel poslední závod na této, závodníky hodnocené jako krásné, ale náročné trati.

1977

Plánované závody na rok 1977 se již neuskutečnily, neboť trať přestala vyhovovat náročnějším bezpečnostním předpisům. Mezinárodní komise ji shledala za nebezpečnou z důvodů úzké vozovky v některých úsecích – hlavně při průjezdu obcí Prachov. Pro zachování motocyklových závodů v Jičíně tak bylo nutné vyhledat vhodnější okruh.

1978

Po roční přestávce se jel další – již XX. ročník – Mezinárodního silničního závodu motocyklů Cena ČSR na nově nalezené trati u Robous, jejíž jedno kolo měřilo 3 200 metrů. Výškový rozdíl činil 18 metrů, povrch tratě byl asfaltový. Start a cíl byly v klesání na silnici Jičín – Úlibice. Závod se jel proti směru hodinových ručiček. Z názvu úplně zmizela Cena Prachovských skal.

Velkým lákadlem pro diváky byl zřejmě počet kol v závodech jednotlivých tříd. Závod motocyklů do 250 ccm se jel na 25 kol (80 km), motocyklů do 350 a 500 ccm na 30 kol (96 km). Přihlášení byli závodníci z 13 zemí (ČSR, NSR, NDR, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko, Anglie, Francie, Itálie, Dánsko, Finsko, Švédsko, Austrálie).

Slavnostní zahájení hlavního závodu proběhlo 3. září 1978 v 11.45 hod., první závod, třída motocyklů do 125 ccm, pak odstartoval přesně v 12.00 hod. V pátek v 12.00 hod. byly odstartovány 1. tréninky, v sobotu od 9.00 další trénink a od 13.30 byl ještě vložen závod motocyklů ve třídě 350 ccm – Přebor ČSR.

I přes nepřízeň počasí sledovalo závody přibližně 7 000 diváků. Mokrý trat' zapříčinila při měřeném tréninku i při vlastních závodech několik havárií, které skončily bez vážného zranění.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm

1. místo – Bennie Willbers, Holandsko, Morbidelli
2. místo – K. Sedláček, ČSSR, Morbidelli
3. místo – W. Glawaty, NSR, Morbidelli

250 ccm

1. místo – Bernd Tüngenthal, NSR, Yamaha
2. místo – K. Hernamdt, Holandsko, Yamaha
3. místo – K. T. Grässel, NSR, Yamaha

350 ccm – Přebor ČSR

1. místo – S. Svatoš, ČSSR, Yamaha
2. místo – T. Pieš, ČSSR, Yamaha
3. místo – K. Žitník, ČSSR, Jawa

350 ccm – mezinárodní závod

1. místo – Willy Hangartner, Švýcarsko, Yamaha
2. místo – W. Rapoleni, Švýcarsko, Yamaha
3. místo – B. Tüngenthal, NSR, Yamaha

500 ccm

1. místo – Børge Nielsen, Dánsko, Suzuki
2. místo – H. Lahfeld, Záp. Berlín, König
3. místo – E. Brandstetter, NSR, Yamaha

1979

Na nově nalezené trati u Robous se odjely pouze dva ročníky Ceny ČSR. Rokem 1979 skončila na dlouhou dobu éra mezinárodních rychlostních motocyklových a automobilových závodů v Jičíně. Poslední XXI. ročník byl slavnostně zahájen 2. září v 11.45 hod za účasti závodníků z 12 států.

Závodů se pravidelně zúčastňoval Bennie Willbers z Holandska, který v předchozím roce zvítězil s motocyklem Morbidelli (stroje italské značky, která vznikla díky velké lásce Giancarla Morbidelliho k závodním motocyklům) a v tomto ročníku skončil třetí. Holandský Team 77 doplnili ještě Henk Kiewiet a Chris Struijk. Několik jezdců bylo přihlášeno také z Maďarska, velmi populární byl tehdy třicetiletý János Drapál z klubu Honvéd, spolu s ním přijeli do Jičína János Vlaszaty a Károly Juhász. S velkým zájmem byl také očekáván start finských závodníků Auna Hakala a Toive Lehtinena.

Výsledky jednotlivých kategorií:

125 ccm

1. místo – Alfred Weibel, NSR, Morbidelli
2. místo – Zbyněk Havrda, ČSSR, MBA
3. místo – Bennie Willbers, Holandsko, MBA

250 ccm – Přebor ČSR

1. místo – Jiří David, ČSSR - Brno, Yamaha
2. místo – Josef Bareš, ČSSR – Hořice, Yamaha
3. místo – Vladimír Novák, ČSSR – Praha, Jawa

250 ccm – mezinárodní závod

1. místo – Károly Juhász, Maďarsko, Yamaha
 2. místo – Bernd Dörfeldt, NDR, MZ
 3. místo – Walter Hoffmann, NSR, Yamaha TZF
- Československý závodník Jiří Mrkývka skončil na Yamaze pátý.

350 ccm – Přebor ČSR

1. místo – Karel Navrátil, ČSSR – Brno, Yamaha
2. místo – Ladislav Polák, ČSSR – Strakonice, Yamaha
3. místo – Petr Hulín, ČSSR – Odřepsy, Jawa

350 ccm – mezinárodní závod

1. místo – János Drapál, Maďarsko, Yamaha
2. místo – Werner Hilbk, NSR, Yamaha
3. místo – Erich Brandstetter, NSR, Yamaha

500 ccm

1. místo – Max Halsbech, NSR, Suzuki
2. místo – Walter Hoffmann, NSR, Yamaha
3. místo – Chris Struijk, Holandsko, Suzuki

Místní periodikum Předvoj ze 7. 9. 1979 popisoval část závodu takto: *Závod dvěstěpadesátek znamenal první úspěch pro barvy Maďarska zásluhou Károly Juházse. Ten však musel po celý závod odrážet nápor letos výborně jezdícího Dörfeldta z NDR. Pěkný boj byl však na dalších místech, zejména souboj našich jezdců Baláže a Mrkývky a Maďarem Vlaszatym byl opravdu lahůdkou. Baláž byl však provázen smůlou a v této třídě pro závadu na své Yamaze musel ze závodu odstoupit. Nepříjemný pád postihl Františka Valu, který havaroval na rychlém úseku v Robousích. Naštěstí však nedošlo k vážnému zranění.*

I přes značnou snahu jičínských pořadatelů o udržení tohoto motocyklového závodu ve městě, se další ročník plánovaný na 7. září 1980 neuskutečnil.

2013

Cena města Jičína: Memoriál Jiřího Koštíře

Po dlouhých 33 letech se podařilo závodní motocykly vrátit do Jičína. Stalo se tak zásluhou členů AMK Český Ráj, převážně Petra Pěničky, který tak vzdal poctu svému strýci Jiřímu Koštířovi. Jičínský závod je tak věnován in memoriam zakladateli Jiřímu Koštířovi. Závody motocyklů se jezdí na okruhu dlouhém 3,3 km, výškový rozdíl tratě je 15 m. Částečně je využívána původní trasa na Holínském předměstí, včetně prostoru startu a cíle, a nový silniční obchvat od kruhového objezdu směrem na Turnov. Depo závodních strojů je umístěno v autokempu Rumcajs. Závodníci vyjíždějí na trať hlavní bránou a vraceli se zadní bránou okolo ramp.

Do I. ročníku závodu, jehož ředitelem byl Martin Sodomek a tajemníkem Petra Horáková, bylo přihlášeno 160 jezdců, kterým přihlíželo na 10 000 diváků. Na závod dorazil také legendární anglický závodník Jim Curry s Ing. Bedřichem Plecháčem (- syn jednoho ze zakladatelů Ceny Prachovských skal). O přestávce závodu zajel Jim Curry čestné kolo okruhu na motocyklovém „klenotu“ – závodním speciálu Aermacchi Harley Davidson z roku 1963, který mu zapůjčil Ing. Plecháč.

2014

Ve dnech 7. - 8. června 2014 se jel 2. ročník tohoto závodu, kdy ředitelem byl opět Martin Sodomek, tajemníkem Lucie Straussová. Šéfem pořadajícího Automotoklubu Český ráj byl Petr Pěnička. Na startovní čáře tentokrát stálo 150 jezdců s přibližně 250 závodními stroji. Mezi závodníky byli i Jičíňáci – Vratislav Horčíčka a Miloš Náhůnek.

Hostem pro tento ročník byl známý motocyklový závodník, čechokanaďan František Mrázek s motocyklem Triumph 750 z roku 1971 – jeden z pamětníků slavné éry motocyklových závodů v Jičíně.

Po tomto ročníku se AMK Český Ráj rozpadl. Někteří členové vzápětí založili nový klub s podobným názvem AUTO MOTO KLUB ČESKÝ RÁJ JIČÍN V AČR a pod vedením předsedy Dalibora Vika také začaly přípravy na další ročník závodů.

2015

Cena města Jičína

Ve dnech 30. – 31. května 2015 pořádal Auto moto klub Český ráj Jičín další ročník závodu Cena města Jičína pro závodní historické motocykly, sidecary a super sportovní stroje v jízdě pravidelnosti, SZM Pohár na přírodních okruzích třídy SP 125 ccm. Součástí byl také závod třídy Jawa 50 Pionýr, Mustang, Pařez.

Od tohoto ročníku nese závod název Cena města Jičína.

2016

Čtvrtý ročník závodů Cena města Jičína se konal ve dnech 11. – 12. června. Tyto víkendové závody se odehrávají na části legendárního okruhu Cena Prachovských skal, který se jezdil v letech 1952-1976 (1978-1979 se jezdil okolo Robous).

Součástí programu byly závody v jízdě pravidelnosti, mistrovství republiky ve třídě SP 125, volný závod soudobých „šestistovek“ a vložený závod motocyklů do 50 ccm.

Zájemci měli také možnost prohlédnout depo závodních strojů.

Předsedou pořádajícího automotoklubu je Dalibor Vik. Ředitelem závodu Martin Sodomek, tajemníkem Zuzana Víchová, předseda Jury Dan Sodomek, členové Jury Jan Mejstřík a Miloš Blažek, vedoucí TK Oldřich Prokop.

2017

V letošním roce závody probíhají ve dnech 10. a 11. června.

Můžete doplnit více informací